

Scénář – Adolf Klein

Psal se srpen 1944 a byli žně. Jednoho slunného dne se malý Adolf Klein s jeho rodinou a další spoustou lidí sbírali obilí. Práce jim šla od ruky, ale když tu náhle si všimli něčeho zvláštního. Podívali se na oblohu a uviděli letadla. Po chvíli se ozvala rána a výbuch. Všichni se lekli a uslyšeli křik „pobězte sem“ „jsou tam velké plameny“ Spousta lidí vyběhlo na kopec. Ada a ostatní uviděli plameny a všichni měli strach. Všichni se snažili zjistit, co se tam mohlo stát. Nějaká paní vykřikla „To je katastrofa, co když se to příště stane tady“. Zřejmě její manžel řekl „Vždyť nevíme, co se tam stalo.“ Během několika nastávajících dní všichni obyvatelé Poličky žili ve strachu a postupně se dozvídali, co se tam stalo.

Cesta do školy

Franta - Viděli jste, jak hoří Pardubice??

Pepa - Slyšel jsem, že Americké letectvo shodilo bomby na celý Pardubice

Áda - Bylo to vidět na kopci, plameny byly hodně vysoko

Franta - Prý tam umřelo asi 200 lidí

-Vchází do školy-

Žáci sede ve třídě a mají hodinu zeměpisu

Hodina zeměpisu vždy všechny studenty bavila i Adolfa. Pan učitel Andrle měl zajímavý způsob výuky. Ve třídě nechal vyvěšenou mapu, když žáci probírali nějaké město, pohoří či řeky tak si vyvolal žáka, kterému pak řekl pojem a on ho musel na mapě ukázat. Jednou si vyvolal Adu řekl mu jméno místa, které má na mapě najít, a Adolf bleskově zareagoval a na dotyčné místo ukázal.

Najednou do třídy vtrhne a křičí - L-15 !!!!

Áda - Nálety! Za 15 minut jsou tu letadla!

Učitel Andrle - Všichni na chodbu, půjdeme do sklepa!

Ředitel - Ale do sklepa se všichni žáci nevejdou

Učitel Andrle - Do sklepa všichni nemůžou. Jděte domů!!

-Běží domů-

Když se pak Ada doma ptal, co se to dělo a proč museli jít do sklepa, tatínek mu odpověděla „No Ado pokusím se ti to vysvětlit“ zamyslel se a pokračoval „Letěli tady přes Poličku letadla, a všichni si mysleli že tu shodí bomby, ale naštěstí je neshodili“. Ada se zeptal „A stane se to ještě někdy?“. „To nevím“ odpověděl mu tatínek

Nálety se opakovaly, a tak žáci kvůli bezpečnosti přestali chodit do školy.

Cesta pro úkoly (Je zima)

Áda - Kdyby se ty nálety pořád neopakovaly, tak bychom teď mohli být ve škole. To chození si pro úkoly mě přestává bavit

Pepa - Vyzvedneš si úkoly a za 14 dní je zase přineseš. Mně to nepříjde zas tak zlý.

Vchází do Tylova domu, kam si chodí pro úkoly

Další cesta pro úkoly (Je jaro)

Áda - Pro ty úkoly už chodíme několik měsíců

Franta - Uznávám, že už mě to taky nebaví

Pepa - Jsem slyšel, že nějací kluci našli nějakou municí. Můj táta s tím umí pracovat, tak bych se ho na to mohl zeptat a mohli bychom to vyzkoušet.

Konec války

Áda - Válka skončila, to znamená, že se vrátíme do školy.

Franta - Konečně!

Pepa - Kolem Poličky zůstalo spousty munice.

Franta - Mohli bychom se po něčem podívat.

Nádraží

Áda - Hele, něco jsem našel! Je to nábojnice!!

Franta - Fakt že jo! Tak uděláme to, jak nám říkal Pepa.

Pepa - Musíme ji zavěsit, teď pod to zapalte svíčku a nábojnici rozhoupejte. Až se nábojnice zastaví nad svíčkou tak to bouchne.

Áda - Fajn, tak teď pryč, za chvíli to bouchne

Franta - Hele, támhle někdo jde!!

Cizí muž - Hej! Vy! Co to tu děláte?! Jděte to okamžitě dát pryč!

Áda - To už ale nejde, mohli bychom se zranit!

Cizí muž - To mě nezajímá! Zneškodněte to!

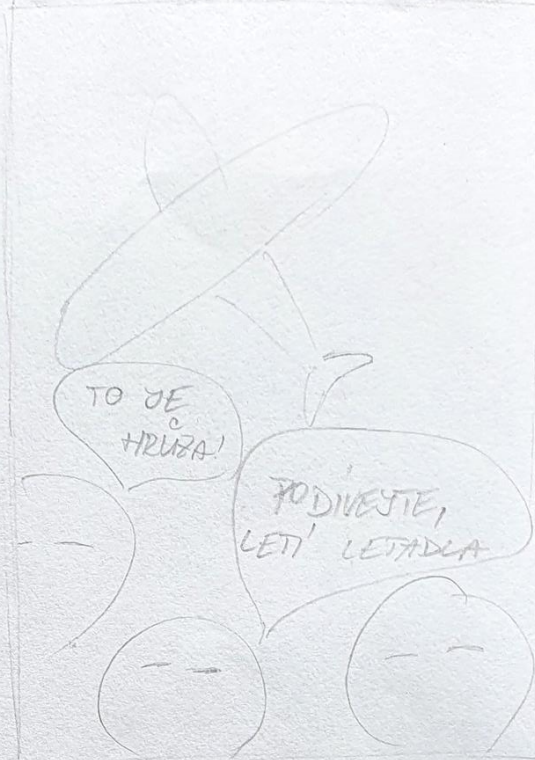
Franta - Ale to už vážně nejde!

Najednou uslyší výbuch, což chlapci čekají, ale muž ne. A tak mu utečou a představují si že jsou hrdinové - jako Rychlé šípy.

1

2

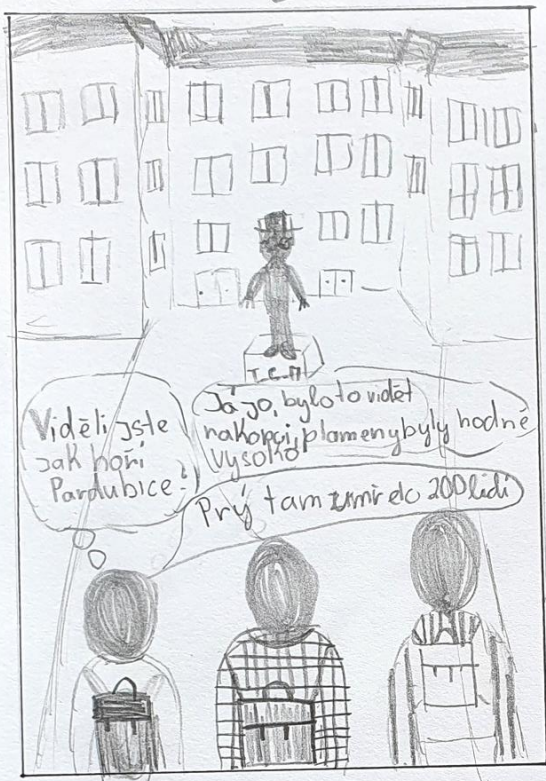
3

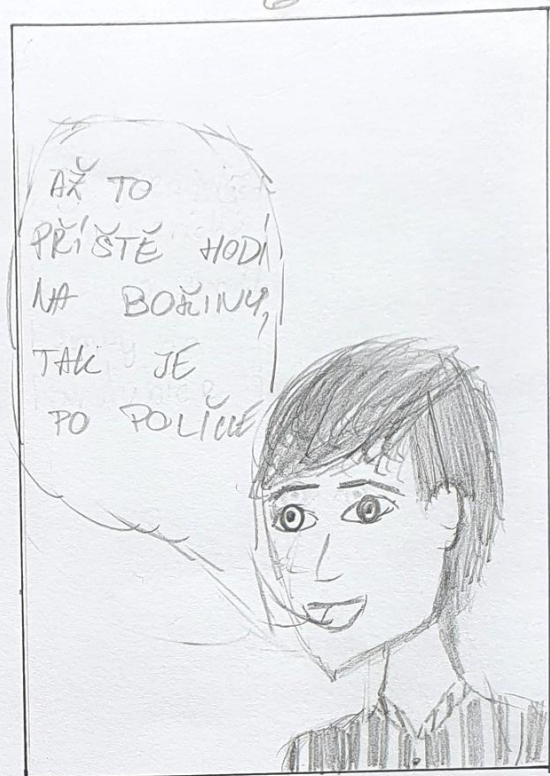
4

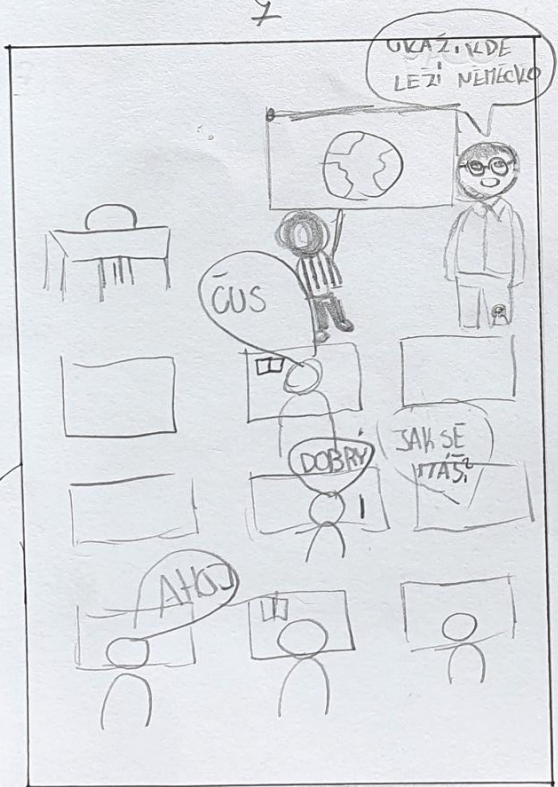
5

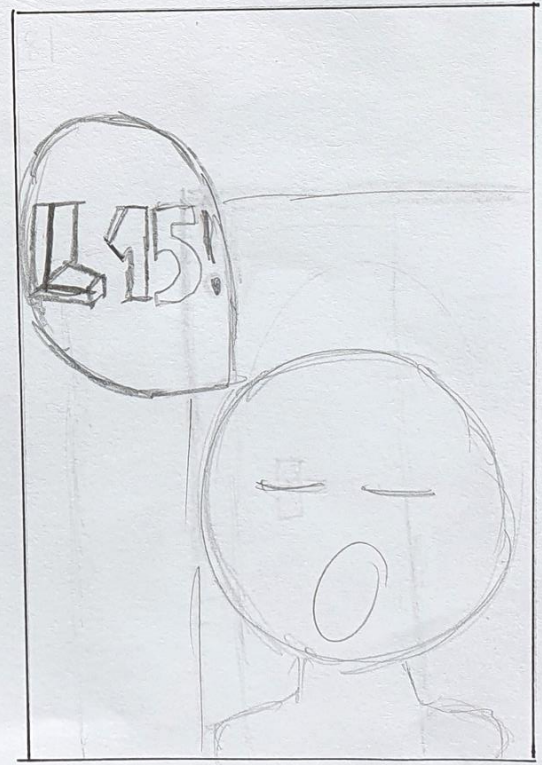
6

7

8

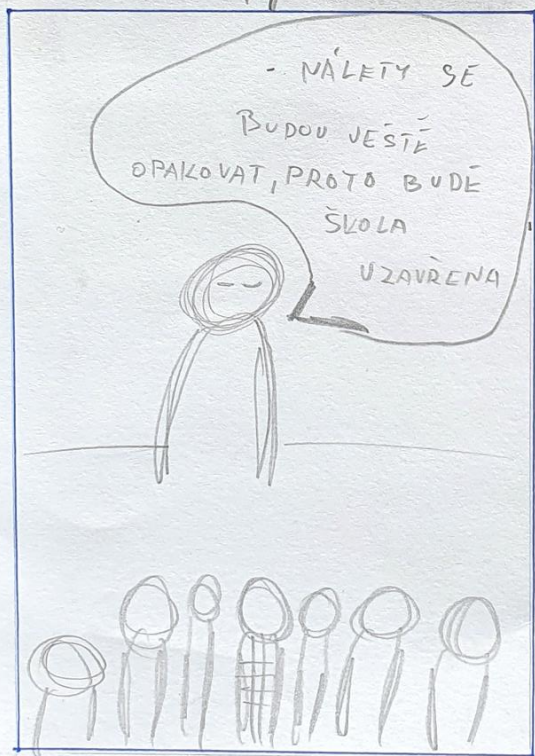
9

10

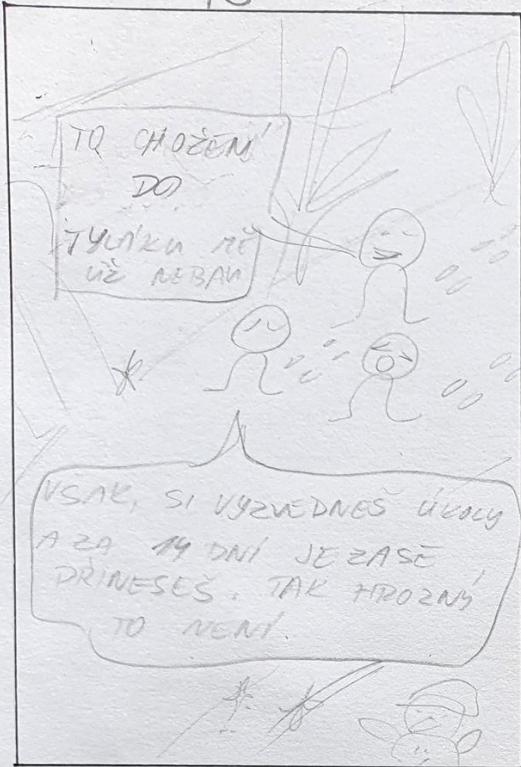
11

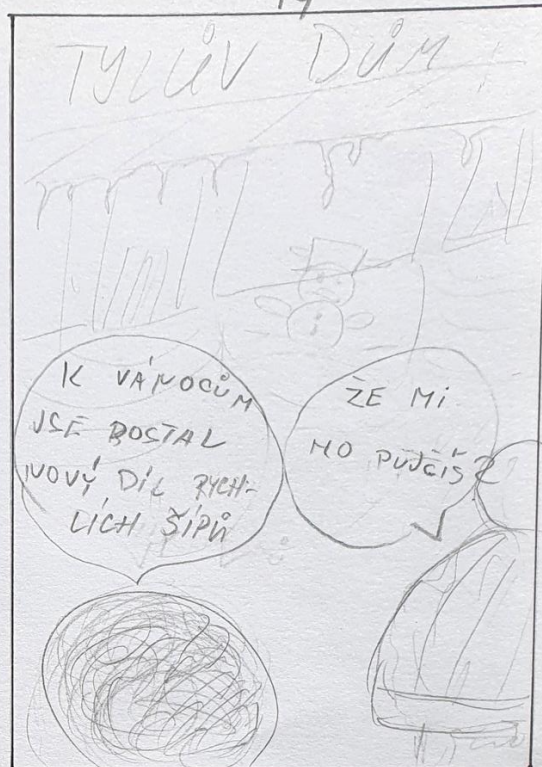
12

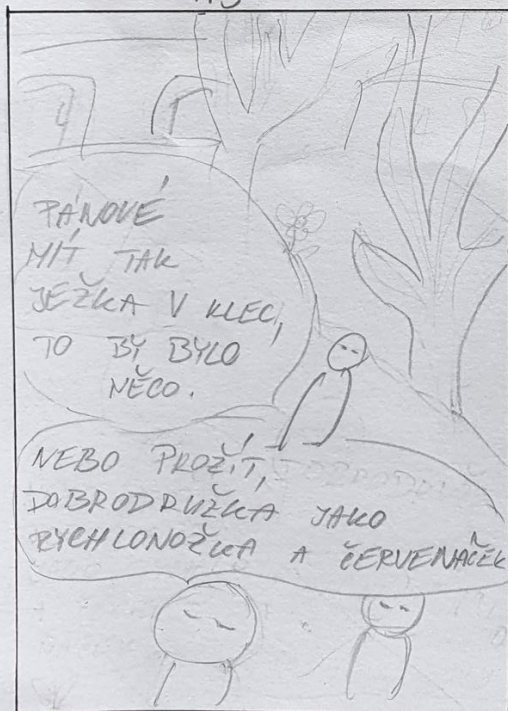
13

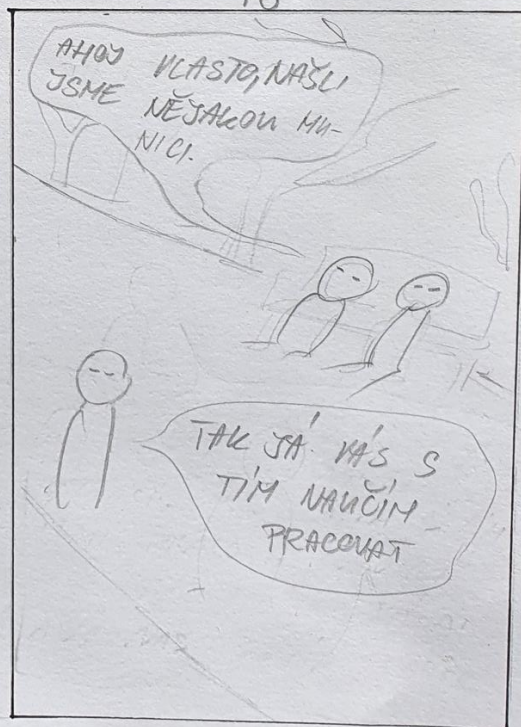
14

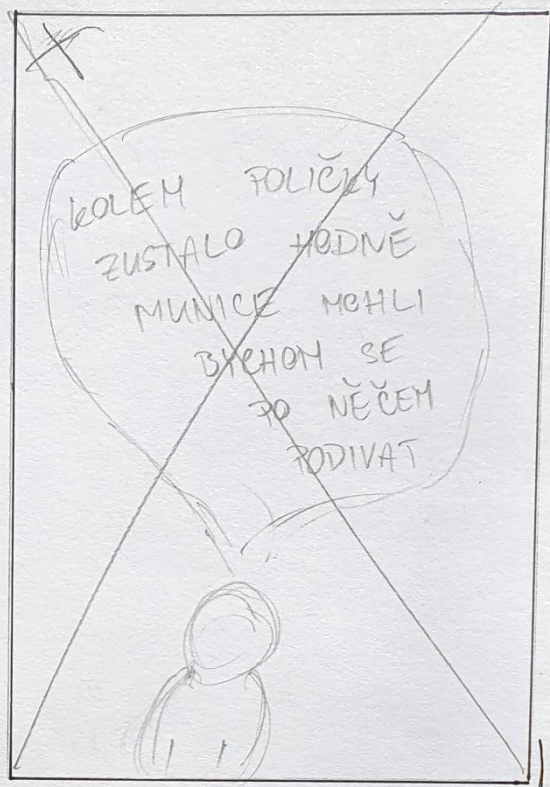
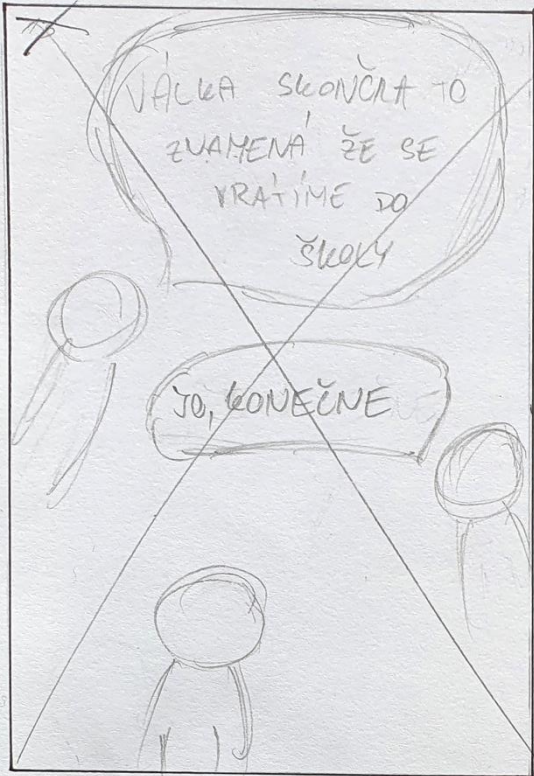

15

16

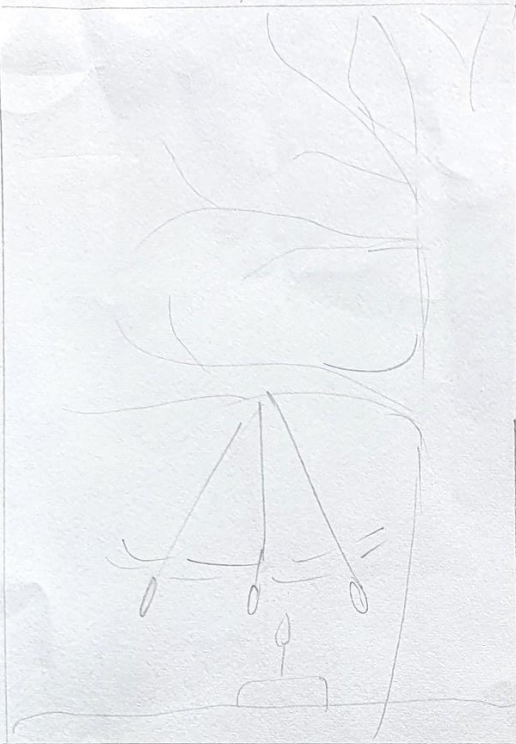
17

18

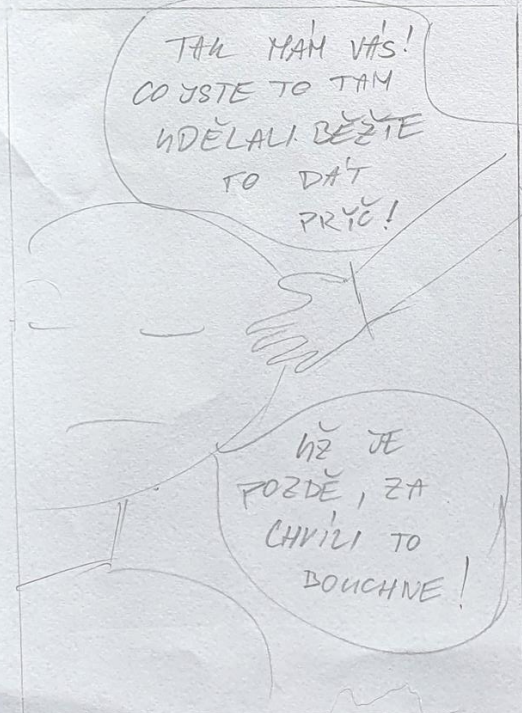
19

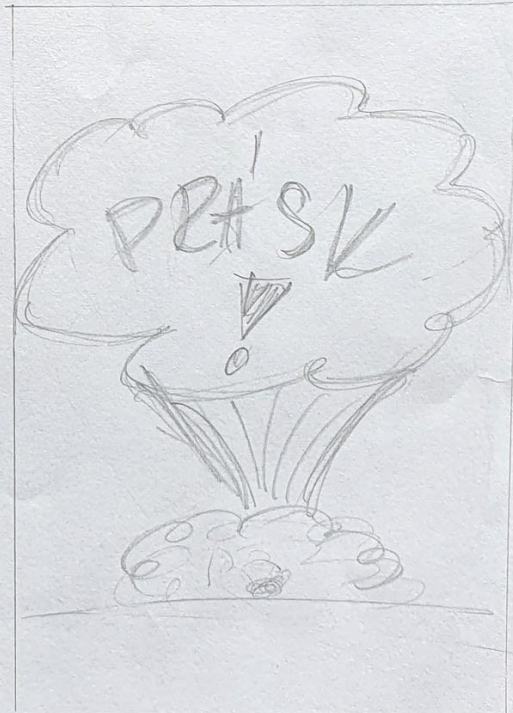
20

21

22

23

24

